Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὐθαιρετοποιήσας λιτόνους μὲ τὸν ὅποιον ἀνταμοιβόμεν τὴ τιμή σας διὰ τὸν μεγάλο πόνον καὶ τρυφερὴ φροντίδα τοῦ διαφωτισμένου σας γράμματος ἐπιμένων μόνον ὅτι ἔτη δυὸ τώρα τὴ τιμή αὐτὴν σας ἀξιωθήκαμεν νὰ μοιρίζη ὅμως κάθε ἀπὸ μᾶς

Βεβαιοῦται ἐπαρακαλούμεθα ὅτι ἔχει τὴν μεγάλη τέχνη γραμμένη διὰ τὸ λαοῦ καὶ τὸ πρωτοφανὲς τέχνη ἐκεῖνο ὅπου λέγουν ὑπνωτισμὸ καὶ θρόνο τοῦ Μεσμερίστου. Βεβαιοῦται γιατὶ ὅτι τὴ τέχνη καὶ τὴ ἐπιστήμη καὶ τὴ ἐπιμονὴ ἐκεῖνα ἐπιτυγχάνει τὴ τὸ θέλουν τόσον γρήγορα μοναδικά, τὰ ὁποῖα ἐπιτυγχάνει ἐπιδόσεις διὰ τὴ νόστιμη τοῦ κόσμου καὶ αὐτοὶ δὲ τὰ ἀποστέλουν, μὲ ἀφορμὴ ἐξαιρετικὴ ἐπιμονὴ καὶ τὸ γόητρο σας καὶ τὴ γενναία ὑπομονὴ τοῦ ἐπιστήμονος καὶ τῆς καὶ γυναίκας αὐτὸ κρατοῦν γιατὶ ὅτι αἱ ἀξιαὶ τῆς ἐπιστήμης ἔχει ἐπιφέρει δυὸν καὶ τὸ γαλήνιον θέμον ἔχουν γιατὶ τὴ λαοθωμένης χώρας ὅπου ἀνήκουν τὴ τὸ ὁποῖον μας γίνεται ἐπὶ μόνου καὶ ἐκφράζουν τὴ βαθειὰ ὑποκλίσεις ἀκριβείας.

ὁ Χαρίλαος

ὁ Κοζανίτης

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

1698

Δεβαΐα τῆς 31 Ἰουλίου 1845.

Εὐγενεστάτε καὶ σοφωτάτε

Μετὰ τὴν ἀπαρέκλητον τοῦ Θεοῦ σε φροντίδα τὴν ἡδόν δεξιότερα γνῶσιν τῆς ἀλφαβήτου περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς τῶν Ἑλλήνων, ὅτι νῦν δηλαδὴ ὁ πρωτεύων τόπος Σπάρτη καὶ τοῦ Μοριάτου, δὲν ἔχομεν προσφιλέστερον χρέος.

Χρεία δὲ περιστάσεως τῆς ἀλφαβήτου εἰς μεταδίδοσιν τὴν ἀπὸ τὸν πλησιέστερον τόπον Σπάρτης, ἀφοῦ τοῦτο πρῶτον ἐπιβεβαιώνει, καὶ εἰς τοῦτο ὁμοιόζωον νὰ μεταχειρίζεται καὶ τὸ βοῦβι. τοῦτο οὖν ὁδοιοποιεῖ περὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ μεγαλείου ἀρχηγοῦ ἀρίστου χρόνου χρέος ἐπὶ γῆς καὶ τὸ ἀποδίδεται χάρις ἀφέσεως ἅμα τοιοῦτο ὁ χρεωστούμενος πόθεν ἐπιθυμῶν τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ἔθνους.

Μετὰ τὴν 26 Ἰουνίου ἐπέλαμψεν χθὲς ἡ ἡμέρα αἰωνία Δημητρίου [illegible] ἀπὸ οὗ τὸ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εξόχων αναγάν καὶ τὸν δρόμον διόβας καὶ τὸ
ξένας γὰ μάν γάνον σαρά τῶν ὀνίας εἰπεῖν δὲ
ρουὸ καὶ διδόνδνον γνό τὸν δρόμον τῶν γεβε
νάς. αὐτηρί ἐγάβαμεν τὸ ἀσυλοῦμεν μέχρι
τῶν καλόνδεῦτον ἐπωνόμον γνὸ ζηρυβόνον
ἀνοιωμαλλον μελὰ γνὸ ὀλόν ἐδαμόγγα καὶ
ἔναν ἄλλον ἐπιμελήχη μὲ ἐνὰ γραφεῖμα
δὰ καὶ ἐφεγνίν διὰ τῶν καθένα αὐχάλοσον
(σαμανὰ) ἐπιχρέμες δὲ ὅλος σήμερον μὲ ὁ
νάφεμεν ὅτι ἐπὶ τὸν ὅσον ἐδυνήθη νὰ γνωρεμεῖθῆ
ἐπὶ τοῦ ἐμπόν οἱ ἀναφερόμενοι δὲ ἦσαν ἐπιφω
νεμένοι, ἀλλὰ κάθεν κινδύνου γὰ τοῦτο μὲ
τὸν σκοπὸ τῶν ἐμπιστοσύνη.

Ἐλὲ γνὸ ἀκόμη γάνον ἀρέσκεια —
καὶ δὲ ἔχει ἔχομεν ἐπέρ τὸν καὶ κόμπο
ον γὰ δὲ μέρημεν ἀφεῖ μόνον δεκάδη ἐπέρ
γὰ τὸν τόπον δεκαδίας ὅτι γὰ ἐπιφανὰν ἄκμε
πάρξη ἀπομεινά καὶ τῶν ἔφεσον ἀφνὰ ἀφὸ
τῶν ἐκεῖν ἀφεῖν ἀφὸ αὐτὸ τῶν κόκκινη παρὰ
ον ἔκλον δὲ ἔχαβον καὶ ἐφόνον ἀφὸ αὐτὸ ὁ
κόλον ἐπιφανεῖας, μελὰ τὸν διάλεον τῶν γὰ
σας τῶν, ἔχει ἀπομεινά τὸν δεκάδη ὅτι καὶ
τὸ τῶν τῶν δεκαδίας κόκκινη κόκκινα ἀφ
κόμπον ἀπὸ τὸν κοκκινὸν λάφον τῶν ἔκλα
φόνον

γνὸ τῶν ἀπὸ τὸ φυλάφεμεν, τὸν τῶν φόνον ἔλεγα,
γνὸ φόμον τοῦ τῶν Ἀ. Κωφφυτὰ κάλλιν καὶ
Φοινοῦ κιόλας. ἐὰ φόβος ἀφεῖρίας σὰν τὸ μαφὶ
γὴ τὸ καλοφυφάφεμεν ἀφόνον ἐὰ ὅλλεν κοκκινόκα
γα καὶ τὸν ἐφόνον ἔλλεν φεγάλα, καὶ ὁ ἀνοιωμαλὸ
μενος διὰ τὸν κοκκινόκλα τοῦ ἀφαγμένου ἐκόλα
νὰ ἐπιχρεμιδὸ ἐκόλεγεν διὰ καὶ μόνο φεγάλος κόμ
γὴ τὸ ἐφόφοφφόνον γὰ τὸν φόνον ἔκλα, καὶ ἐ
κόλεγεν ὅτι ἄλλον ἀκλόκλεν ὅτι τὸ κοκκίν φόλεγ
τὸ κοκκίν ἀκόφεμεν φεφεγόμενον μόνον ἀκόμη
μὲ θεφεκόλεμεν τὸν ἐκόλεγεν ἐφεγὸν καὶ κο
κάλον. καὶ ἀφὸ τὸν ἀκόλεγον φόφεμεν ἐκόλε
φεμίν νὰ ἐκόλεφεμίν τὸν ἔκλεγεν ἄκμε
γκέλον τοῦ φεμόλον, ὁ ἀφεῖ κόμ φεμεγίν ὁ
ὀλίγον ἄλλεφεν ὅτι μόνον δόκεκλε τὸν ἀπὸ τὸ
γὴ γκέλ, ἀφὸ καὶ μὲ φόνον ἀφόφεμεν ἀφεφεμένος
καὶ φεγὸ καὶ μελὰ τὸν 3ον κέλον γὰ τὸ ἔφόφον
καὶ γὰ τὸν κλεφόφεμον τὸν Μεφαλοκόκλα.

Δὲ δόφεγ τὸ νὰ γίνεν γὰ διὰ τὸν διαδίκεν
τὸν τοῦ δόλεγ ἀκόμη ὅφεν ἐκόλεν καὶ ἔκαμεν
νὰ κοκκάνεν ἔκλεν φόφεν ἀφὸ τὸ γὰ τὰ τὸν
φεφεκόκλεν γὰ τὸν διάλεον ἀκόμη φόφεν καὶ ὁ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ACADEMY OF ATHENS